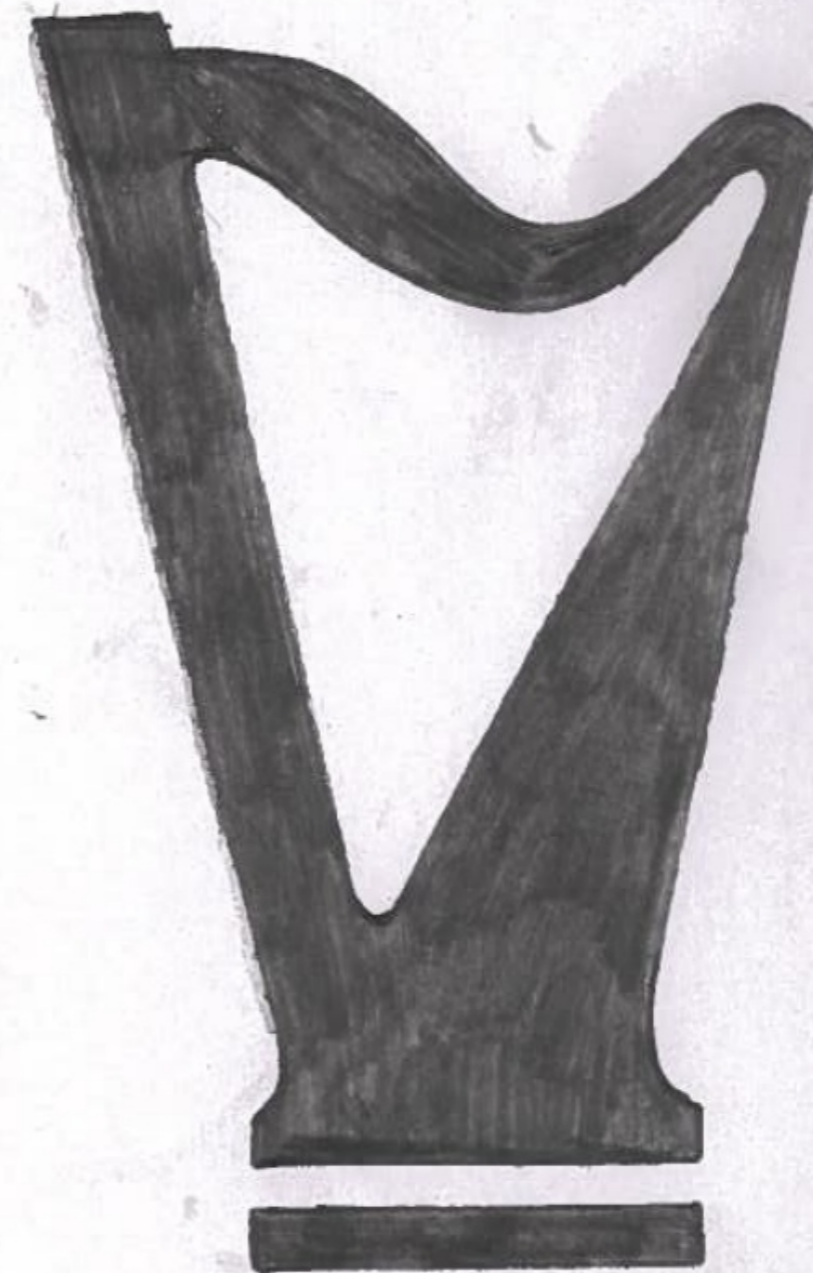

Rosa
Spier
Huis

Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten

Beste lezer,

Dit boek is voor iedereen die in het Rosa Spier Huis woont of gaat wonen.

Het is een boek dat gaat over je ergens thuis voelen. Via dit boek krijgt u een inkijkje in de ervaringen van uw medebewoners.

Sommige bladzijdes zijn nog leeg of bevatten alleen een vraag. Het is aan u om deze pagina's in te vullen en vorm te geven. Dat mag zijn met een stukje tekst, een foto of een ingeplakt krantenartikel. Hierin mag u creatief zijn.

Op andere pagina's vindt u teksten en quotes van mensen die u zijn voorgegaan.

Dit boek is een uitnodiging aan u.

Heeft u toegevoegd aan het boek wat u wilde, geef het dan gerust verder aan de volgende bewoner.

Zo blijf dit boek, net als het concept 'thuis voelen', voortdurend in beweging.

Lieve groet,

Adanma, Tomas, Aoife, Kelsey en Linsey

Studenten aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten

Nikkie Engbers (oud-bewoonster Rosa Spier Huis): "Thuis is: een grote tafel vol met eten"

Welk gerecht maakte uw moeder vroeger altijd klaar voor u?

Thuis - Kees Spiering

Alsof je een plek bereikt.
Om je heen kijkt en weet
dat je thuis bent.

Een weiland, vergeten
langs duinen en bosrand,
iemand buigt tussen jou
en een feest - op zoek
naar de wijn, een gezicht
wordt zijn eerste woorden,
wat geschreven werd voor jou
door een nooit gevoelde hand.
Alsof je dit al kende
voor je het zag. Er geweest was
voor je er zou komen.

Zo thuis

Wat maakt het dat u zich op de ene plek wel thuis voelt en op de andere niet?

Als u kon tijdreizen naar welke plek zou u gaan en wie zou u daar zien?

Meneer Ettema (bewoner Rosa Spier Huis):
"Als ik thuis zou komen zou ik beginnen met het uitgebreid zoenen van mijn echtgenote."

Heeft u een nummer waar u altijd melancholiek van wordt?

"De dorpsjeugd klit wat bij elkaar in minirok en beatle-haar En joelt wat mee met beat-muziek. Ik weet wel het is hun goeie recht, de nieuwe tijd, net wat u zegt, maar het maakt me wat melancholiek.

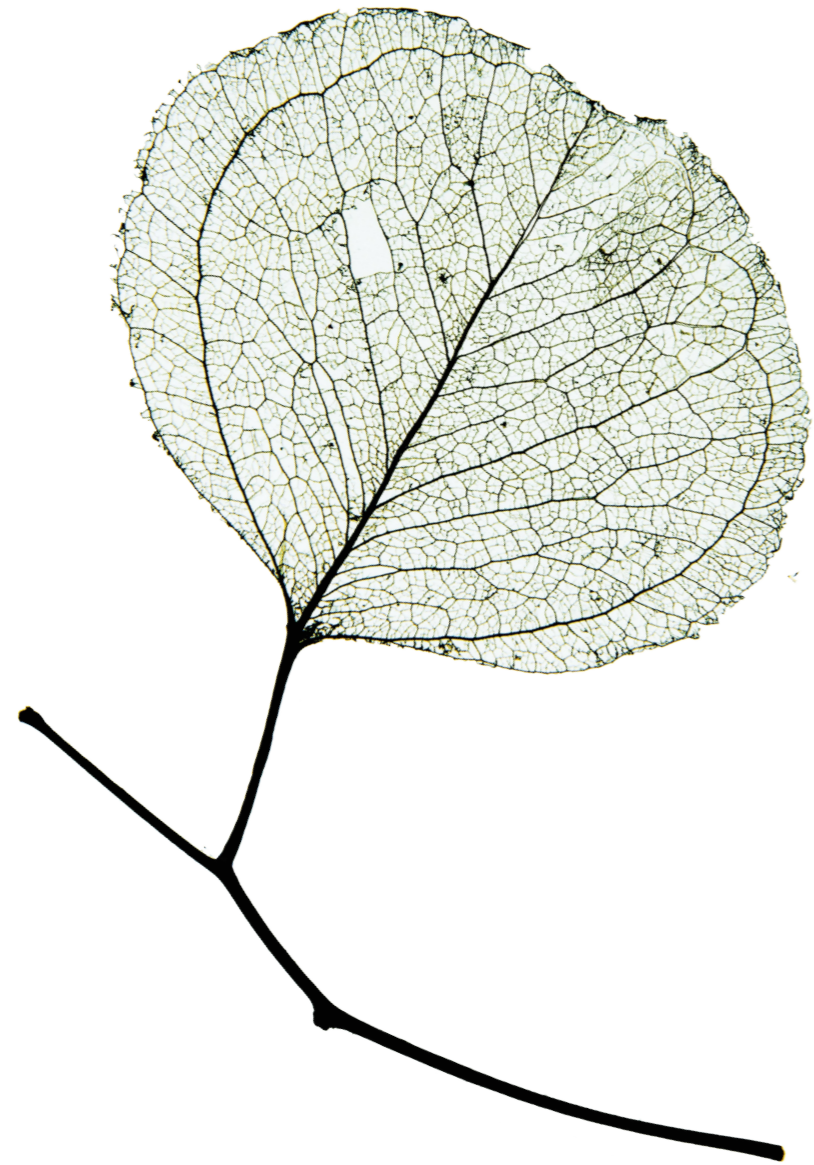
Ik heb hun vaders nog gekend, ze kochten zoethout voor een cent.

Ik zag hun moeders touwtjespringen.

Dat dorp van toen, het is voorbij.

Dit is al wat er bleef voor mij: Een ansicht en herinneringen."

Uit: Het dorp - Wim Sonneveld

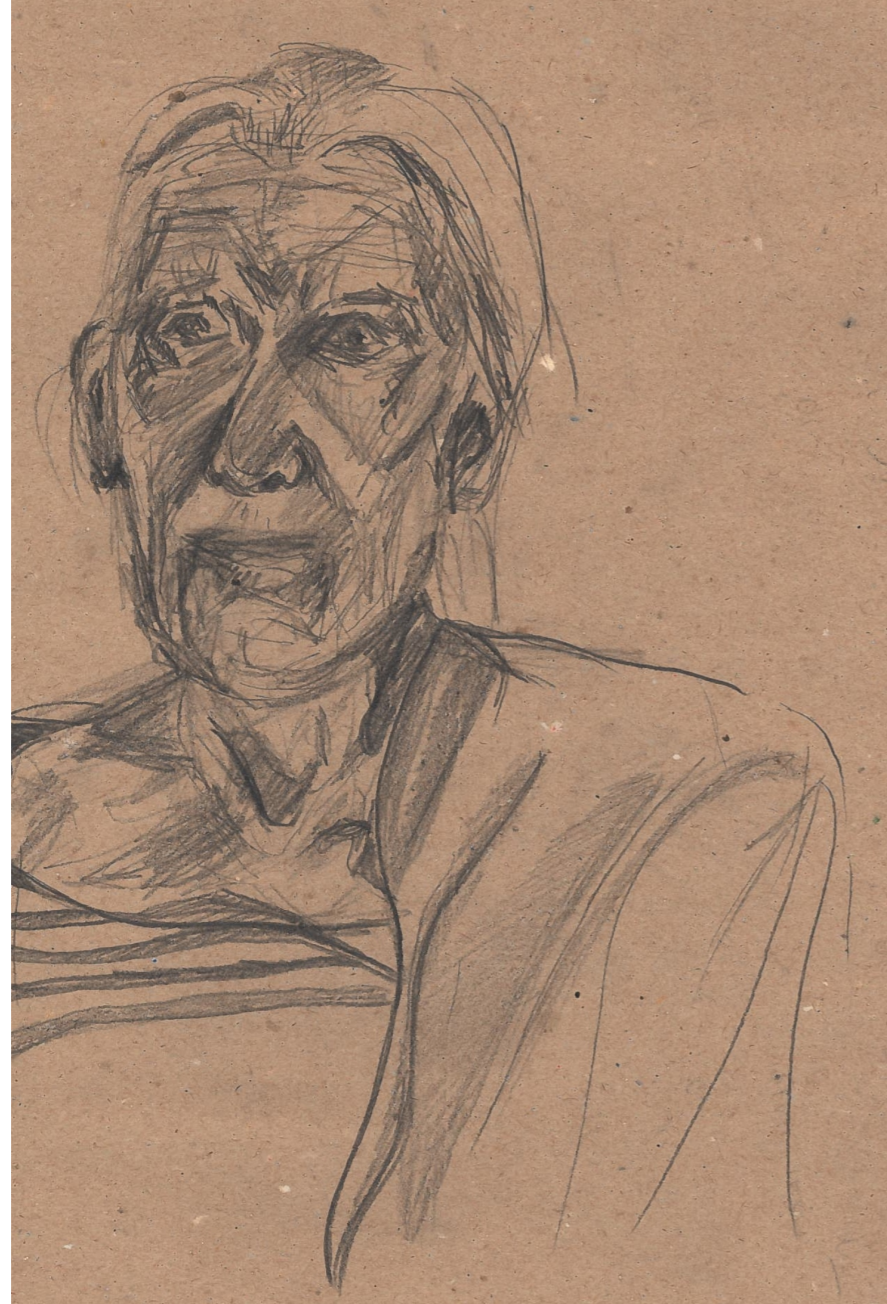

Beschrijf of teken een ruimte uit een huis waar u zich echt thuis heeft gevoeld.

Henk (bewoner Rosa Spier Huis):
"Ik had een antieke boekenkast van negen meter lang vol met boeken. Als ik binnenkwam in de avond, in het donker, dan kwam ik binnen via een klein vierkant entreetje. Klein trapje op kwam ik de woonkamer binnen en daar om de hoek had ik een kleine afstandsbediening liggen en dan gingen in één keer alle lichten aan. Als ik vanaf het kleine halletje doorliep dan kwam ik in de woonkamer en als je rechts ging kon je weer een klein trappetje op en dan kwam je in het keukengedeelte. Daar zat ik het liefst. Daar hadden we een barretje. Daar kon je weer een trappetje op dan kwam je bij twee slaapkamers en een badkamer. Daar kon je dan weer een trappetje op en dan kwam je in de volgende slaapkamers. Het was een huis met allemaal kamertjes en allemaal trappetjes."

Paulien Cornelise (schrijfster en columniste):
"Het woord eenzaam bestaat, maar tweezaam
niet, terwijl de echte eenzaamheid zich pas
opdringt als je met z'n tweeën bent."

Hoe verhouden eenzaamheid en thuis voelen
zich tot elkaar?

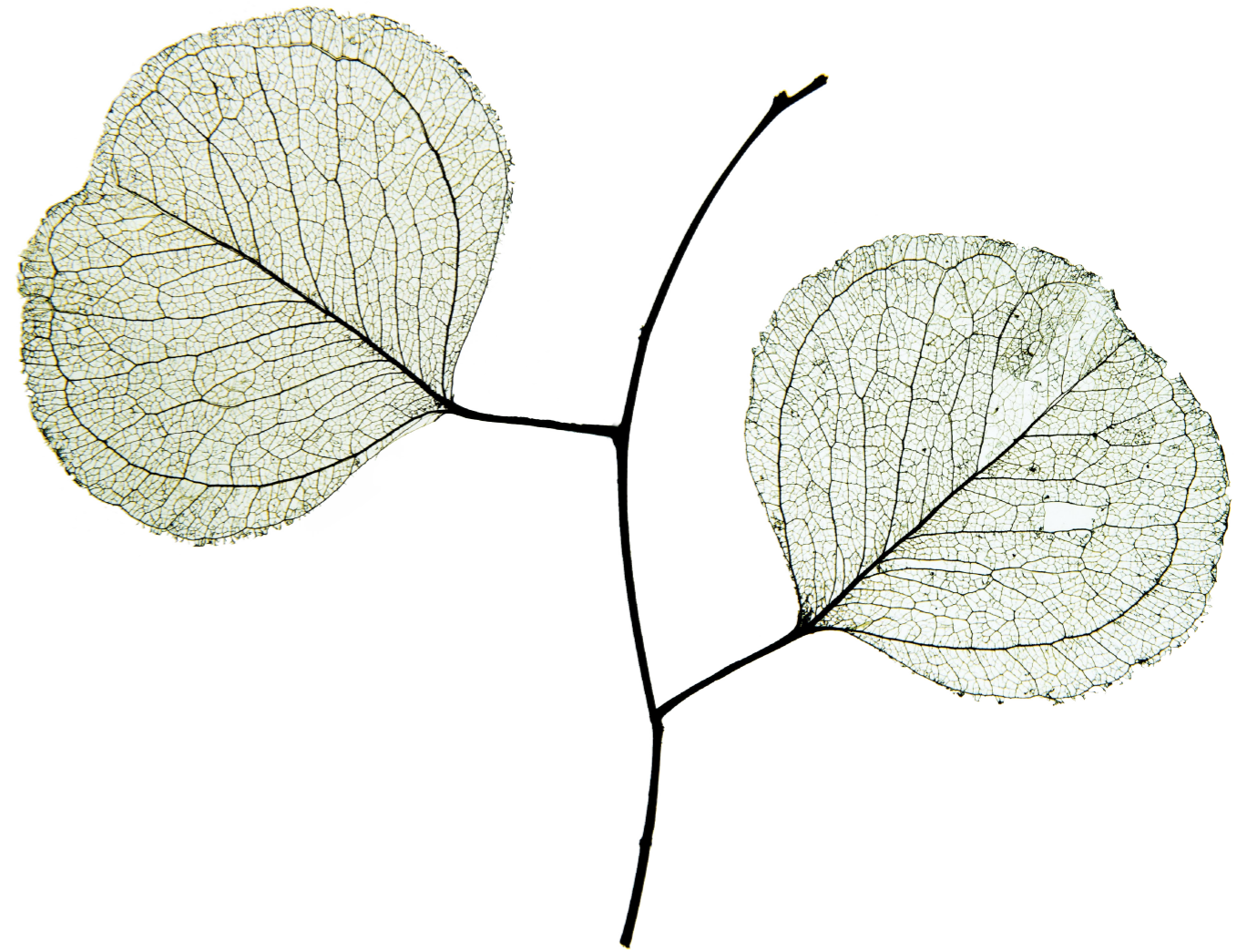
Een portret van mevrouw Pejic
(bewoonster van het Rosa Spier Huis).

Mevrouw Claus (bewoonster Rosa Spier Huis):
"Thuiskomen doe je vooral bij jezelf. Dat is elke
dag anders. Je komt elke dag ergens anders
vanuit thuis en of je je dan thuis voelt hangt af
van alle ervaringen die dag. Alleen in je
lichaam ben je altijd thuis."

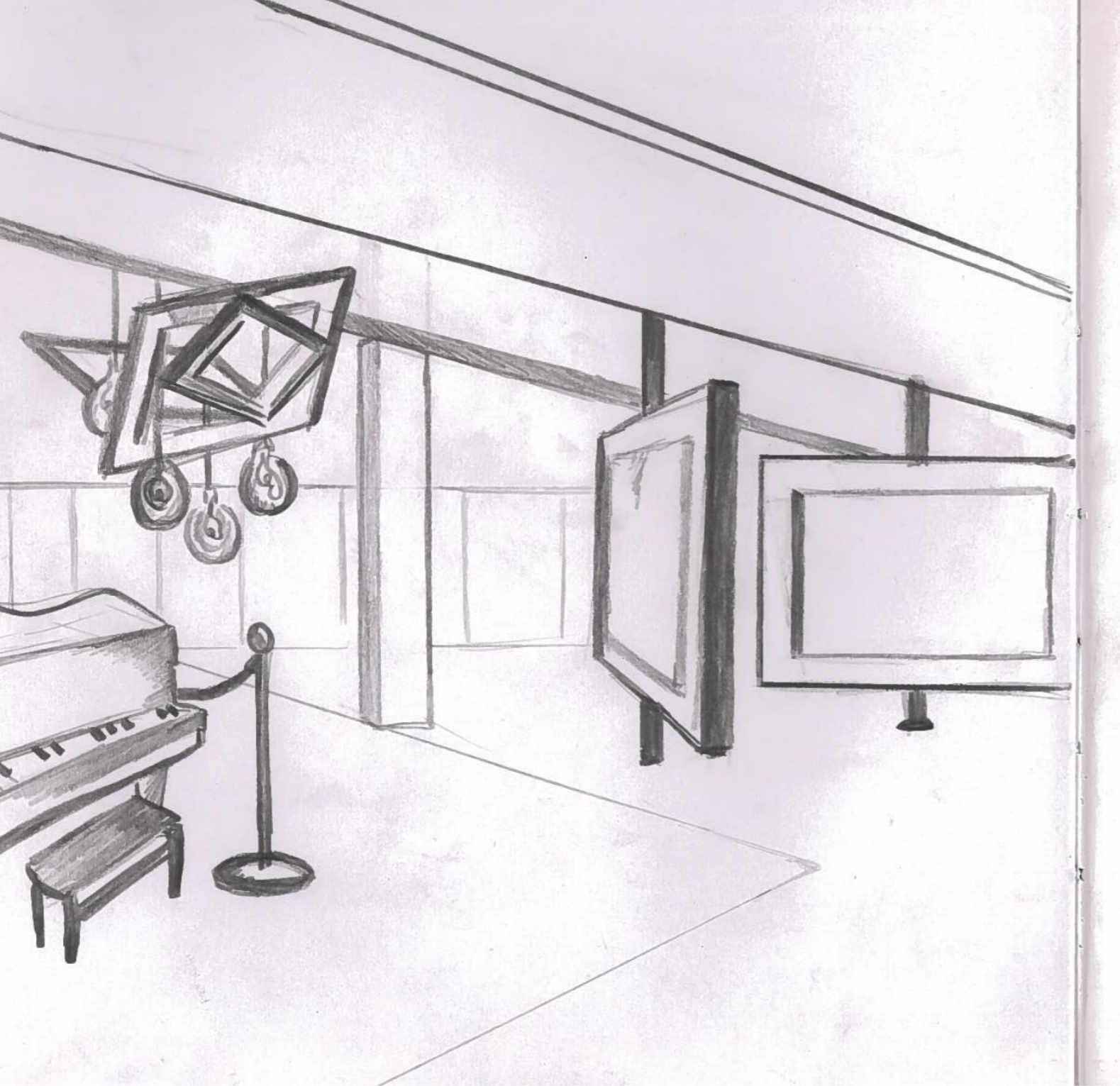
Hoe ziet bij jezelf thuiskomen eruit?

Mevrouw Martina (bewoonster Rosa Spier
Huis):

'Het is een voorwaarde om te leven. Dat je je
thuis voelt in je eigen lichaam. Als je dat kunt,
kan je de rest aan. Dat is de les, je thuis voelen
in je eigen lichaam'

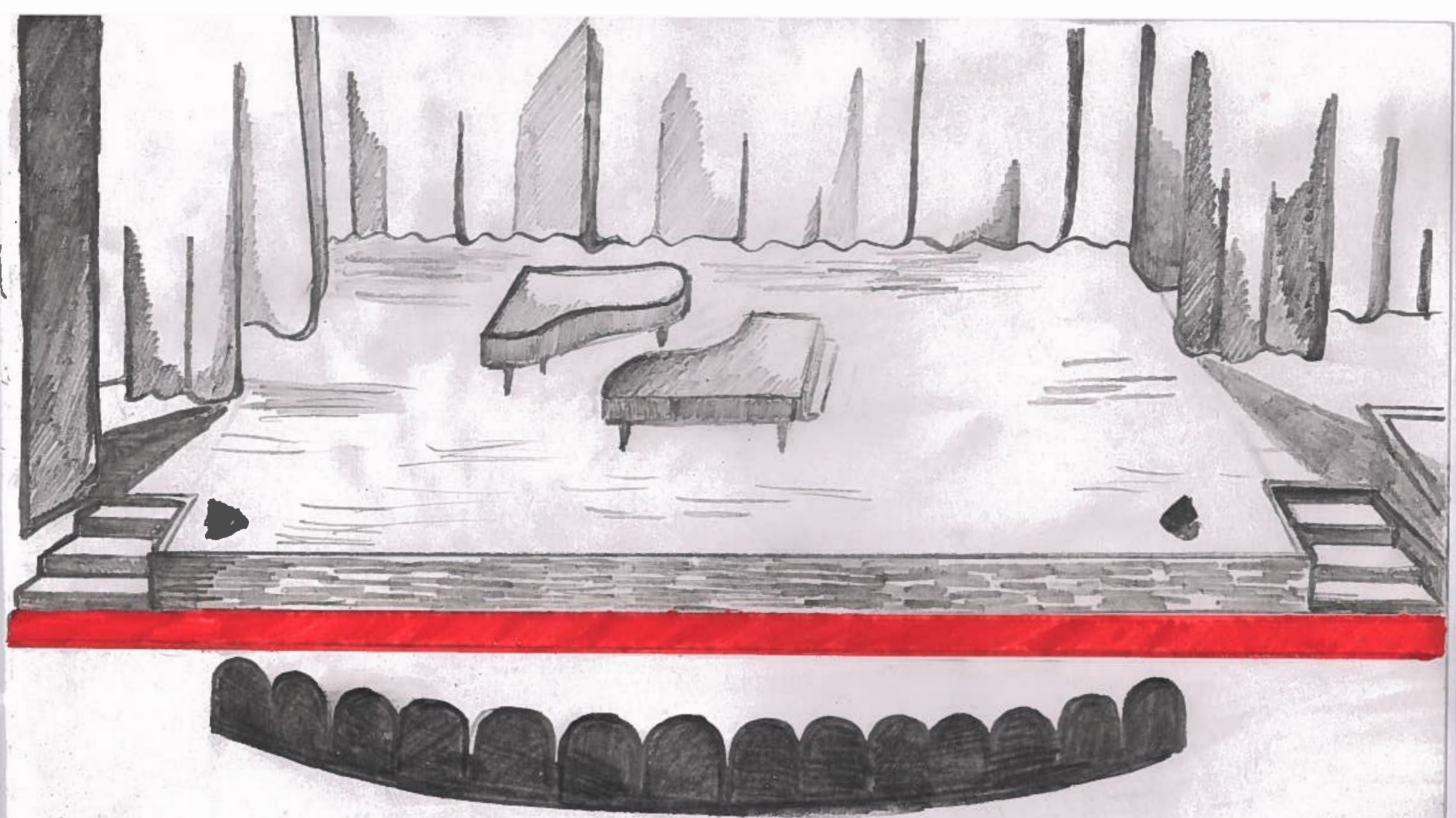
Welk schilderij gaat volgens u over 'thuis'?

Het Galericafé - Expositieruimte van het Rosa
Spier Huis

Welke rol speelt kunst bij het u ergens wel of niet thuis voelen?

Concert-/theaterzaal van het Rosa Spier Huis

Nora (bewoonster Rosa Spier Huis):
'We zaten zo te lachen met elkaar, we hadden zoveel pret. We konden elkaar zo plagen. Verhalen, sterke verhalen én sterkere verhalen. Ik vond het enig. Ik dacht, nou daarom ben ik in het Rosa Spier Huis komen wonen'

Dit boek is tot stand gekomen tijdens het project 'Kunst van 'tHuis' dat door vijf studenten van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten is gehouden in het Rosa Spier Huis. Dit project liep in de eerste maanden van 2020. De gesprekken die tijdens deze periode met bewoners hebben plaatsgevonden hebben geleid tot dit boek.

Wij willen graag Louisa Lansdorp en Martijn Derrix bedanken voor hun begeleiding.

Tekeningen: Linsey Knibbeler
Teksten en vormgeving boek: Tomas Leijen

Met dank aan alle bewoners van het Rosa Spier Huis.